

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Chișilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

06 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de Badan Lilian,
în cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Badan Lilian către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor cu privire la anularea ordinului nr. 1513p din 16 iunie 2021 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu”, reîncadrarea în funcția deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 30 iunie 2021, încasarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, casată hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 03 decembrie 2021, Badan Lilian a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 29 iulie 2021, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor (în continuare ANSA) cu privire la suspendarea executării ordinului administrativ individual - Ordinul nr.1513p din 16 iunie 2021 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu, anularea ordinului de suspendare a raporturilor de muncă nr. 1513p din 16 iunie 2021, reîncadrarea în funcția deținută, încasarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 30 iunie 2021.

În lipsa unei referințe din partea pârâtului a considerat oportun de a înainta o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată și de a solicitata la cele enunțate supra și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

A indicat reclamantul că, din anul 2018 a fost angajat în funcția de inspector principal în Secția supraveghere sanitar-veterinară a Direcției teritoriale pentru

siguranța alimentelor Chișinău din cadrul ANSA. Angajatorul, prin ordinul nr. 1513p din 16 iunie 2021, a dispus nefondat suspendarea din funcție, având drept temei doar o simplă comunicare asupra statutului procesual în cauza penală nr. 2020970620 pentru comiterea infracțiunii de corupere pasivă prin participație, fără a specifica despre o eventuală, cel puțin solicitare, din partea organului de urmărire penală în vederea suspendării din funcție. Totodată, angajatorul nu a ținut cont de faptul că cauza penală datează cu anul 2021, iar la momentul suspendării din funcție pentru obținerea unui statut procesual, deja au trecut 6 luni ale anului 2021, perioadă în care a activat fără careva abateri sau sancțiuni disciplinare. Mai mult, pe toată perioada sa de activitate la ANSA, nici o dată nu a fost sancționat disciplinar.

În viziunea reclamantului contractul individual de muncă a fost suspendat în mod ilicit, deoarece nu a fost citat să ofere explicații în fața unei Comisii de anchetă și nici nu cunoaște dacă ancheta în speță de referință a avut loc, ori suspendarea din funcție a fost dispusă, pe perioada aflării reclamantului în concediu anual de odihnă.

Totodată, a reiterat că nu a înaintat pârâtului o cerere prealabilă prin care să solicite soluționarea litigiului pe cale amiabilă, din motiv că a aflat despre decizia de suspendare din funcție la data revenirii din concediul de odihnă la 30 iunie 2021, iar la secția personal nici nu a primit careva explicații, fiind impus de a lua act de decizie și a fi înlăturat de la muncă. De asemenea, fiind în situația de a nu omite termenul de contestare a deciziei în instanța de judecată, la 29 iulie 2021, acesta a fost formulată. Nefiind informat despre o anchetă de serviciu, o posibilă sancțiune disciplinară sau raționamentele pentru care a fost înlăturat de la muncă, a fost lipsit efectiv de dreptul de a cunoaște dacă în genere acesta a avut loc, fapt pentru care a fost în imposibilitatea de a înainta referințe sau contestațiile de rigoare.

Constatând lipsa examinării în ordine prealabilă a pretențiilor invocate, la data de 08 noiembrie 2021, în cauza de contencios nr.3-2114/2021 / 2-21113971-12-3-29072021-1, instanța judiciară a decis de a restitui cererea cu oferirea posibilității soluționării prelabile a conflictului apărut între angajat și angajator. Întru exercitarea dreptului procesual specificat în decizia nominalizată supra, la 15 noiembrie 2021, a depus cerere prealabilă la ANSA în vederea solicitării anulării ordinul administrativ individual nr. 1513p din 16 iunie 2021 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu, cu dispunerea reîncadrării în funcția deținută, încasarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 30 iunie 2021.

Prin scrisoarea nr. 01-6/2869 din 22 noiembrie 2021, ANSA a comunicat despre netemeinicia cererii prelabile și respingerea solicitărilor cu privire la reîncadrarea în funcție, invocând lezarea imaginii, prestigiului și intereselor legale ale angajatorului - autorității publice, menționând că măsura de suspendarea a raporturilor de muncă nu reprezintă o condamnare sau recunoaștere a vinovăției, acesta fiind una iminentă și necesară. ANSA comunică solicitantului că Procuratura Anticorupție la inițierea procesului penal, nu a solicitat de a dispune suspendarea raporturilor de muncă în legătură cu investigațiile efectuate, acesta fiind o decizie a angajatorului.

Reclamantul a mai relatat că, ANSA aplică la caz duble standarde și anume: dispune selectiv de a suspenda sau nu raporturile juridice de muncă, ca de exemplu: în cazul angajaților: Petru Mămăligă, Antoci Ruslan, Anatolie Știrbu și Valeriu Croitoru, s-a dispus restabilirea în funcțiile deținute, deși acuzațiile formulate față de ultimii

sunt mult mai grave, astfel fiind una din persoanele care a avut de suferit pe urma unor decizii neclare ale angajatorului, fiindu-i încălcate toate drepturile de muncă și salariale stabilite în legislația națională.

Prin ordinul de suspendare din funcție a fost lipsit de salariu, care reprezintă unica sursă de venit, ori și soția este angajată în sectorul bugetar - pedagog, iar la întreținere au doi copii minori de vârstă preșcolară și școlară. De asemenea i-a fost cauzat și suferințe psihice considerabile, din care motiv a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, toate acestea datorită faptului că a fost infectat la serviciu cu virusul SARS COV 2, a fost spitalizat în stare gravă, iar tratamentul a durat aproximativ 4 luni, din 01 decembrie 2020 până la 22 martie 2021. Nici suma de 16000 lei nu i-au fost achitate cu sens de recuperare post-covid, iar absența forțată de la muncă îngreunează esențial starea financiară a familiei, mai ales în plin an școlar și sezon rece al anului.

Considera că i-a fost lezat dreptul la o justiție echitabilă, or, doar simplul fapt că la moment organul de urmărire penală efectuează o anchetă, acumulează probe, colaborând cu ancheta și oferind toate explicațiile de rigoare, iar mai mult, la momentul comiterii infracțiunii în general era în concediul medical, consideră insuficient temei pentru a-i leza dreptul constituțional la muncă, lezarea dreptului de la un proces echitabil și garantarea prezumpției nevinovăției. Astfel, conform art. 13 CEDO, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți, recunoscute de prezenta Convenție, au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane, care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

A relatat că acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.(1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Reclamantul inițial a solicitat anularea ordinului de suspendare a raporturilor de muncă nr. 1513p din 16 iunie 2021; reîncadrarea în funcția deținută; încasarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 30 iunie 2021; încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei; încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Lilian Badan a formulat o cerere de concretizare a pretențiilor, în temeiul căreia a specificat că a fost angajat în funcția de inspector principal al ANSA prin ordinul directorului nr.1209 -p din 13 noiembrie 2017. La 20 mai 2021, reclamantul a fost reținut forțat de la domiciliu (fără documentare) de Centrul Național Anticorupție și escortat pentru recunoaștere și audiere în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) din Codul penal. La 16 iunie 2021, prin ordinul pârâtului nr. 1513p, s-a dispus: suspendarea contractului individual de muncă a reclamantului, începând cu data de 30 iunie 2021. Angajatorul a indicat în calitate de temei legal al emiterii ordinului de suspendare a raporturilor de muncă prevederile art. 51-53 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008 (suspendarea la inițiativa angajatorului pe durata anchetei de serviciu și suspendarea în alte cazuri prevăzute de

legislație).

Cu toate acestea, angajatorul nu a indicat și demonstrat în ce mod prin acțiunile angajatului Badan Lilian s-au produs efectele stabilite la norma citată și anume – „în cazul recunoașterii în calitate de bănuț sau al emiterii în privința acestuia a unei ordonanțe de punere sub învinuire privind comiterea de către funcționarul public a unei infracțiuni care ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorității publice sau legate de exercitarea atribuțiilor funcției publice pe care o deține, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Reclamantul a susținut că nu i-a fost adus la cunoștință nici un ordin cu privire la efectuarea anchetei de serviciu, or, însuși pârâtul indica în referință că o anchetă de serviciu nici nu a fost considerată necesară a fi efectuată. La fel, nu i-a fost adus la cunoștință nici un demers al procurorului privind suspendarea provizorie din funcție. Cu toate acestea, în ordinul de suspendare, ca temei de fapt se menționa existența cauzei penale nr. 20209706202, unde reclamantul avea statut de învinuit.

Acest fapt l-a determinat pe reclamant să considere în mod rezonabil că: a) suspendarea s-a făcut la solicitarea procurorului; b) era vizat într-o anchetă de serviciu deschisă de angajator. La solicitarea reclamantului de a i se comunica demersul procurorului de suspendare din funcție sau a rezultatelor anchetei de serviciu, pârâtul nu a putut comunica nici unul din actele solicitate, or acestea nu există de fapt și de drept. La caz, suspendarea reclamantului din funcție cade sub incidența art. 78 alin. (2) lit. a) și c) din Codul muncii și art. 200 din Codul de procedură penală.

Cu toate acestea organul de urmărire penală nu a considerat necesară suspendarea din funcție a reclamantului, iar prin cele investigate și deja stabilite la caz, careva solicitări pe segmentul activității sale, care să denigreze sau afecteze imaginea ANSA, nu a constatat. Or, la caz sunt persoane - angajați ai ANSA care au statut procesual și continuă să activeze, iar simpla invocare a inaplicabilității Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008, nu implică imposibilitatea aplicării prevederilor citate supra ale Codului muncii - art. 78 alin. (2) lit. a) și c) din Codul muncii și art. 200 din Codul de procedură penală, cu toate acestea ANSA nu a dispus suspendarea raporturilor de muncă cu numiții (conform cererii de chemare în judecată), garantând-le prin aplicarea dublelor standarde - dreptul la muncă.

În aceste condiții, suspendarea din funcție s-a făcut prin nerespectarea prevederilor legale în vigoare.

Reclamantul a notat că ordinul pârâtului nr. 1513p din 16.06.2021, este ilegal din următoarele motive: Nu a existat o anchetă de serviciu în privința reclamantului. Art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul muncii prevede expres faptul că suspendarea din funcție pe acest temei poate fi efectuată din inițiativa angajatorului doar când se dispune o anchetă de serviciu și doar pe durata acesteia, care nu poate fi mai mare de o lună de zile. Nu a existat nici un demers al procurorului privind suspendarea provizorie din funcție a reclamantului. Aplicarea art. 200 din Codul de procedură penală este condiționată exclusiv de expedierea în adresa angajatorului a unui demers de suspendare provizorie din funcție de către procurorul responsabil de caz. Angajatorul la emiterea ordinului contestat a neglijat faptul că reclamantul se bucură de prezumția de nevinovăție, garantată de art. 21 din Constituția RM și art. 8 din Codul de

procedură penală. Suplimentar argumentelor sus expuse reclamantul mai face trimitere și la principiul neîngrădirii dreptului la muncă, consacrat constituțional în art. 43 din Constituție și art. 6 din Codul muncii, potrivit căruia orice persoană are dreptul la muncă, iar îngrădirea dreptului la muncă nu se admite. Astfel, nu este nici legal și nici echitabil faptul că reclamantul este lăsat fără un loc de muncă plătit, fără posibilitatea de a se angaja în altă parte (or, el nu este concediat) și astfel este privat efectiv de posibilitatea de a se întreține pe sine și familia sa. Suspendarea raporturilor de muncă de la 30 iunie 2021 până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe o perioadă nedeterminată (or, în ordin nu este indicată perioada de suspendare din funcție), implicit, presupune că pentru o perioadă îndelungată de timp reclamantul va rămâne efectiv fără surse de existență și fără posibilitatea de a se angaja în altă parte, fapt care vine în contradicție cu principiul constituțional potrivit căruia i se garantează fiecărei persoane un nivel decent de trai.

Reclamantul a menționat că, Ordinul nr.1513p din 16 iunie 2021 produce efecte juridice și la moment, fiind suspendate raporturile de muncă și încălcându-i-se drepturile sale în mod continuu.

În fine, reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 1513p din 16 iunie 2021 ”Cu privire la suspendarea raportului juridic de muncă ANSA și Lilian Badan” și obligarea pârâtului să reia raporturile de muncă cu reclamantul cu achitarea pretențiilor materiale invocate în cererea de chemare în judecată depusă inițial.

Prin hotărârea din 07 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Badan Lilian a fost admisă.

Pentru a admite acțiunea prima instanță a reținut în hotărârea sa că, procedura administrativă, aferentă emiterii ordinului contestat, a fost inițiată de autoritatea publică pârâtă din oficiu, iar prima acțiune procesuală dispusă a fost solicitarea informației de la Procuratura Anticorupție.

Totodată, instanța de judecată nu a putut constata că obligațiile pozitive ce rezultă din prevederile legii au fost respectate, reclamantului, Lilian Badan, nefiindu-i acordată posibilitatea de a se expune referitor la procedura suspendării și inclusiv referitor la garanțiile pe care le oferă legea materială în acest sens. La caz, nu se atestă realizarea unei audieri a reclamantului față de măsurile oficiale care urmau a fi întreprinse de autoritatea publică, în care acesta să poată să își expună punctul de vedere, să argumenteze poziția, să formuleze propriile obiecții și să administreze probe.

Din analiza ordinului Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 1513-p din 16 iunie 2021 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu, rezultă că autoritatea publică pârâtă, aplicând prevederile art.51, art.53 lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public a suspendat raporturilor de serviciu ce îl vizează pe reclamant, începând cu data de 30 iunie 2021 până la momentul în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează. Autoritatea publică pârâtă și-a întemeiat soluția pe dispozițiile art.51, art.53 lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Hotărârea Guvernului nr. 600 din 27 iunie 2018 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, ordinul ANSA nr. 840c din 15 iunie 2021 și ordinul ANSA nr. 753c din 02 iunie 2021 cu privire la

acordarea concediului de odihnă anual.

Prima instanță a reținut că motivarea expusă creează incertitudine și neclaritate, iar ordinul emis este contrar art. 119 alin. (1) Codul administrativ, care prescrie cu titlu imperativ că, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Mai mult, actul administrativ vizat încalcă principiul de comprehensibilitatea și transparența acțiunilor autorităților publice, ce presupune că procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii.

Mai mult, instanța cu referire la prevederile 53 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care reglementează condițiile și temeiurile suspendării raporturilor de serviciu de către autoritatea publică, a evidențiat că din informația expusă nu rezultă care este infracțiunea de comiterea căreia este bănuț Lilian Badan, iar autoritatea publică a omis să constate acest fapt și să argumenteze dacă, comiterea acestei fapte penale este pasibilă să prejudicieze imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorității publice, sau este legată de exercitarea atribuțiilor funcției publice pe care o deține Lilian Badan.

Instanța a concluzionat că, circumstanțele în care a fost emis actul administrativ contestat, sunt suficiente pentru a aprecia că ordinul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 1513-p din 16 iunie 2021 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu cu Lilian Badan este ilegal.

Prin decizia din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, casată hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, soluția primei instanțe despre admiterea acțiunii și anularea ordinului ANSA nr. 1513p din 16 iunie 2021 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu”, este greșită și nu poate fi menținută. Or, legiuitorul în art.53 lit. c) din Legea nr. 158/2008, a prevăzut expres cazurile în care angajatorul suspendă raporturile de serviciu cu salariatul, iar circumstanțele din prezenta speță încadrându-se în norma legală enunțată.

Conform informațiilor furnizate de Procuratura Anticorupție, reclamantului Lilian Badan i-a fost atribuit calitatea de bănuț în cauza penală nr. 2020970620, iar intentarea dosarului penal în privința angajatului instituției publice din motivul existenței bănuțelii rezonabile despre participarea acestuia la scheme de corupție, întemeiat a fost apreciată de angajator ca circumstanțe care ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorității publice.

Instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut argumentul instanței de fond că, ilegalitatea actului administrativ contestat se manifestă prin omiterea de către autoritatea publică emitentă a unei etape importante a procedurii administrative, și anume – audierea reclamantului înainte de emiterea actului de suspendare a acestuia din funcție. Or, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, în conformitate cu prevederile art. 95 alin. (2) Cod administrativ, audierea nu este necesară în cazul emiterii unui act de urgență datorită interesului public și riscului major ce l-ar presupune neemiterea.

Totodată, instanța de apel a considerat că, actul administrativ contestat conține elementele obligatorii a unui act administrativ individual, nefiind identificate încălcări care ar duce la anularea acestuia.

La 04 ianuarie 2023, Badan Lilian a declarat recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, iar la 09 martie 2023 a prezentat motivarea, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, concluzia instanței de apel este bazată doar pe trei aspecte, care nu sunt aplicabile la caz, or actul administrativ nu este unul de urgență datorită interesului public și nu au existat riscuri majore ce ar presupune neemiterea acestuia; actul administrativ era obligatoriu a fi motivat, or nu cade sub incidența art. 118 alin. (4) coroborat cu art. 119 din Codul administrativ; ancheta de serviciu nu putea fi efectuată de către organul de urmărire penală, or atare atribuții nu sunt prevăzute de lege, sarcina unei astfel de anchete de serviciu revenind angajatorului.

La 23 martie 2023, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a depus o referință la recursul declarat de către Badan Lilian, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia "Procedura contenciosului administrativ" din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 decembrie 2022, în

ședință publică.

Materialele cauzei atestă că la 14 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a notificat dispozitivul deciziei instanței de apel participanților la proces, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 169).

Recursul nemotivat împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 04 ianuarie 2023.

Totodată, materialele cauzei atestă că, decizia motivată a fost expediată, la 06 februarie 2023, iar motivarea recursului Badan Lilian, a depus la 09 martie 2023.

În condițiile enunțate, instanța de recurs constată respectarea de către Badan Lilian, a termenului prevăzut de art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului) la declararea recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea

uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Badan Lilian.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Badan Lilian se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte,
judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă